

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Jany Záviské a JUDr. Petra Indráčka v právní věci

žalobce: **nezl. J. M.,**
zastoupeného zákonnou zástupkyní M. M.,
zastoupeni advokátem Mgr. Bořivojem Líbalem,
AK PricewaterhouseCoopers Legal, s.r.o.,
sídlem Hvězdova 1734/2c,
Praha, PSČ 140 00

proti
žalované: **České průmyslové zdravotní pojišťovně,**
sídlem Jeremenkova 161/11,
Ostrava – Vítkovice, PSČ 703 00

k žalobě ze dne 20. prosince 2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2017 ve věci schválení úhrady léčivého přípravku KUVAN 100 MG

t a k t o :

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta Mgr. Bořivoje Líbala ve výši 4 719,- Kč do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d ě n í:

1. U Krajského soudu v Ostravě byla podána žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované České průmyslové zdravotní pojišťovny (dále jen ČPZP), kterou žalobce brojil proti neschválení úhrady léčivého přípravku KUVAN 100 MG. Nesprávnost rozhodnutí spatřoval v tom, že i) žalovaná ČPZP odmítla udělit souhlas s výjimečnou úhradou léčivého přípravku KUVAN dle § 16 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb., neboť žalobce nesplňuje indikační omezení úhrady tohoto přípravku stanovené Státním ústavem pro kontrolu léčiv a dále, že léčba pomocí léčivého přípravku KUVAN není jedinou možností z hlediska zdravotního stavu žalobce, ii) žalovaná porušila zásadu materiální pravdy dle § 3 správního řádu, kdy nezajistila, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a za tím účelem si neopatřila podklady pro své rozhodnutí a nevypořádala se s označenými důkazy, když neodůvodnila, proč je shledává jako nerelevantní, iii) žalovaná připustila, že neposuzuje žádosti o poskytnutí zdravotních služeb, nejčastěji podávaných prostřednictvím příslušného poskytovatele zdravotních služeb, jako návrhy na zahájení správního řízení, proto o podaných žádostech není veden správní spis, ani nejsou vydávána správní rozhodnutí. I tímto postupem byla práva žalobce zkrácena a řízení včetně napadeného rozhodnutí tak bylo stiženo vadou, pro které je nezákonné. Navrhl napadené

rozhodnutí žalované včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení a dále zavázat žalovanou povinnostmi zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení.

2. Ve vyjádření k žalobě dne 22. 11. 2017 a 29. 11. 2017 žalovaná uvedla, že s ohledem na nejednotné právní výklady k ustanovení § 16 zákona č. 48/1997 Sb., opětovně posoudila možnost schválení žádosti o úhradu léčivého přípravku KUVAN 100 MG a žádosti bylo zcela vyhověno. Kladné rozhodnutí bylo žalobci odesláno. Žalovaná předpokládá, že v návaznosti na toto rozhodnutí žalobce vezme žalobu zpět, protože bylo zcela dosaženo účelu sledovaného podáním žaloby. Dále, že zdravotní pojišťovny zastávají názor, že při rozhodování o úhradě léčivého přípravku nelze na danou situaci v podmínkách zdravotní pojišťovny striktně aplikovat správní řád.

3. Žalobce dne 14. 12. 2017 soudu předložil novou plnou moc ze dne 13. 12. 2017 pro advokáta Mg. Bořivoje Líbala, advokáta společnosti PricewaterhouseCoopers Legal, s.r.o., se sídlem Hvězdova 1734/2c, Praha, PSČ 140 00 a ve vyjádření ze dne 13. 12. 2017 uvedl, že dne 6. 12. 2017 obdržel žalobce ze strany žalované protokol o zpracování a schválení žádanky ze dne 30. 11. 2017, který uvádí, že výsledek posouzení žádanky je schválení léčby „dle SPC, nad rámec indikačního omezení úhrady z prostředků veřejného zdravotního pojištění stanoveného SÚKlem“. Tímto žalobce potvrzuje, že ke dni podání tohoto přípisu obdržel uvedené dokumenty a vnímá vyjádření a protokol o schválení jakožto kladné rozhodnutí v materiálním slova smyslu. Jelikož však žalovaná nedodržela formální stránku správního rozhodnutí dle správního řádu a nevypořádala se s některými dílčími aspekty řízení, konkrétně s otázkou nákladů řízení a nákladů právního zastoupení, dovoluje si žalobce žalovanou prostřednictvím soudu požádat o vydání a doručení formálního kladného správního rozhodnutí dle správního řádu. Jakmile bude doručeno i formální kladné správní rozhodnutí o schválení úhrady léčivého přípravku KUVAN v souladu se správním řádem a jakmile nabude toto rozhodnutí právní moci, dojde k naplnění účelu sledovaného podáním žaloby. V takovém případě je žalobce připraven neprodleně učinit kroky ke zpětvzetí žaloby.

4. Dle listin předložených žalobcem v zastoupení advokáta podal žalobce v zastoupení advokátem dne 3. 4. 2017 k České průmyslové zdravotní pojišťovně žádost o schválení úhrady léčivého přípravku KUVAN 100 Mg. V žádosti uvedl, že žádá o schválení výjimečné úhrady daného léčivého přípravku a svou žádost podpořil lékařskou zprávou MUDr. P. ze dne 17. 3. 2017, zaměstnankyně Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, Klinika dětí a dorostu, o nutnosti tohoto léku pro další léčbu.

5. Česká průmyslová zdravotní pojišťovna dne 2. 5. 2017 neformálně dopisem ze dne 2. 5. 2017 právnímu zástupci sdělila, že žádost ošetřujícího lékaře o schválení úhrady ze dne 25. 11. 2016 byla revizním lékařem ČPZP zamítnuta s odůvodněním, že se nejedná o jedinou možnost léčby, jelikož mírná PKU není důvodem k indikaci pacienta k terapii přípravkem KUVAN, když je možná jeho kompenzace správnou dietou. Léčivý přípravek KUVAN je hrazen pouze při průkazu poruchy metabolismu tetrahydrobiopterinu. Po prostudování podání a zdravotnické dokumentace trvají na tom, že v případě J. M. se nejedná o jedinou možnost léčby onemocnění ve smyslu § 16 zákona č. 48/1997 Sb., které je zvládnutelné přísným dietním režimem za pomoci PzLÚ hrazených z veřejného

zdravotního pojištění. Léčivý přípravek KUVAN je z veřejného zdravotního pojištění hrazen pouze při průkazu deficitu metabolismu tetrahydrobiopterinu v kombinaci s nízkoproteinovou restriktivní dietou. Závěrem pak ČPZP uvedla, že prozatím neposuzuje žádosti o poskytnutí zdravotních služeb pojištěncům, nejčastěji podávaných prostřednictvím příslušného poskytovatele zdravotních služeb, jako návrhy na zahájení správního řízení, proto o podaných žádostech není veden správní spis, ani není vydáváno správní rozhodnutí. Za ČPZP uveden Ing. P.S., Ph.D, ředitel útvaru pro kontrolu PZS.

6. Žalobce dne 22. 6. 2017 podal odvolání proti rozhodnutí o žádosti ze dne 2. 5. 2017, ve kterém mimo jiné uvedl, že dopis považuje za rozhodnutí s odvoláním na judikaturu Nejvyššího správního soudu, že pro posouzení, zda se jedná o správní rozhodnutí, zásadní není formální označení takového dokumentu, ale jeho materiální povaha. Dále, že souhlasí, že nesplňuje podmínky indikačního omezení stanoveného Státním ústavem pro kontrolu léčiv, avšak o schválení úhrady LP KUVAN žádá na základě § 16 ZVZP (zákon o veřejném zdravotním pojištění) z důvodu, že se z hlediska jeho zdravotního stavu jedná o jedinou možnost léčby, která je v jeho případě zdravotní pojišťovnou jinak nehrazena. Navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání anebo napadené rozhodnutí změnit a schválit výjimečnou úhradu LP KUVAN, a to na období odpovídající medicínské potřebě žadatele.

7. Dne 29. 8. 2017 ČPZP písemně formou dopisu označeného pouze „ve věci: žádost o schválení úhrady léčivého přípravku KUWAN 100 MG“ nevyhověla „odvolání“ a setrvala na svém stanovisku. Přípis je podepsán, avšak podpis není čitelný a není uvedeno jméno a funkce osoby, která tento dopis podepsala.

8. Podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva anebo povinnosti, (dále jen rozhodnutí), může se žalobce domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nebo stanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

9. Ustálená judikatura dlouhodobě konstatuje, že pojem „rozhodnutí“ je označením technickým a je nutno k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu, nikoliv formy, neboť *„i neformální přípis bez odůvodnění či poučení o opravném prostředku může být rozhodnutím v materiálním smyslu.“* Za správní rozhodnutí je tak třeba považovat jakýkoliv akt individuální povahy, vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení vůči žadateli (srovnej rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2006, č.j. 1 Afs 147/2005-107, č. 923/2006 Sb. NSS, či ze dne 2. 7. 2008, č.j. 1 Ans 5/2008-104; rovněž v komentáři 5. vydání k občanskému soudnímu řízení, autorů Bureš, J. - Drápal, L. - Mazanec, M., C. H. Beck, Praha 2001, str. 1041-1042 je uvedeno, že *„nevadí, že správní orgán popřípadě vyřídil věc toliko neformálním přípisem (či formálně nedokonaleým rozhodnutím bez odůvodnění či poučení o opravném prostředku) v domnění, že není jeho povinností vydat rozhodnutí v určité procesní formě. Stejně tak může být akt podroben soudnímu přezkumu, i když jeho tvorba případně vůbec neproběhla předpokládanou zákonnou procedurou.“* (k tomu srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 3. 2005, č.j. 6 A

25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS). Vzhledem k uvedenému v souzené věci přípis žalované ze dnů 2. 5. 2017 a 29. 8. 2017 soud považuje za rozhodnutí i přes nedostatek formy a náležitostí, které rozhodnutí má obsahovat.

10. Soud sdělení zástupce žalobce ze dne 13. prosince 2017, soudu doručeno dne 14. 12. 2017, že „vnímá vyjádření a protokol o schválení jakožto kladné rozhodnutí v materiálním slova smyslu“ že za vyslovení uspokojení dle § 62 odst. 4 věta první s.ř.s. Požaduje-li žalobce současně, přestože byl uspokojen, aby soud ve věci rozhodoval z důvodu, že správní orgán o věci nejednal v režimu správního řízení, nevydal rozhodnutí s odpovídajícími náležitostmi, a tudíž nerozhodl o nákladech řízení za právní zastoupení, pak soud s odkazem na výše cit. judikaturu a judikaturu na ní navazující vyslovuje, že důvodnosti této námítky nepřisvědčil. Argumentace, že z důvodu nevydání formálního rozhodnutí žalobce byl dotčen na právech, jestliže nebylo rozhodováno o nákladech řízení spojených s právním zastoupením, je lichá s odkazem na ust. § 79 správního řádu. Správní řád totiž vychází ze zásady, že si každý ze subjektů správního řízení, tedy jak účastník řízení tak i správní orgán, nese své náklady, které v souvislosti s průběhem správního řízení vynaložil, sám. Jedině ve sporném řízení dle § 141 odst. 11 správního řádu přiznává správní orgán úspěšnému účastníkovi řízení, náhradu nákladů řízení proti tomu účastníkovi, který ve věci úspěch neměl; v souzené věci však nebylo vedeno sporné řízení.

11. Vzhledem k tomu, že žalovaný správní orgán žalobce uspokojil, což žalobce, resp. jeho právní zástupce, sdělil ve svém podání ze dne 13. prosince 2017, soud řízení zastavil dle § 62 odst. 4 a ve spojení s § 47 písm. b) s.ř.s.

12. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věty druhé s.ř.s., podle kterého bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. V souzené věci žalobci vznikly náklady s právním zastoupením. Soud proto přiznal odměnu za tři právní úkony (převzetí a příprava zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a/ vyhl. č. 177/1996 Sb, sepsání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb. a podání ze dne 13. 12. 2017 dle § 11, odst. 1, písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb. ve spojení s ustanovením § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) á 1 000 Kč, tj. **3 000 Kč**. Dále byla přiznána dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. třikrát paušální částka á 300 Kč, tj. **900 Kč**. Soud zjistil z informačního systému minierstva financí ARES, že advokátní kancelář je plátcem DPH, proto částka 3 900 Kč byla navýšena o 21 % (819,- Kč), tudíž celková náhrada nákladů řízení činí 4 719,- Kč. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobce advokáta Mgr. Bořivoje Líbala podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu za použití ust. § 64 soudního řádu správního, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 11. ledna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu